Rok XI. Lwów, dnia 1. Lutego 1897. Nr 2.

PRZEWODNIK POŻARNICZY

JEDEN ZA WSZYSTKICH WSZYSCY ZA JEDNEGO

Organ Krajowego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych w Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Wychodzi każdego 1-go dnia w miesiącu.

Redakcya i Administracya we Lwowie ulica Sykstuska l. 17.

Przedpłata:

W miejscu: rocznie 2 złr. 40 ct. | Z przesyłką: rocznie 2 złr. 80 ct.
„ półrocznie 1 „ 20 „ | „ półrocznie 1 „ 40 „
Dla członków towarzystw ochotn. straży poż., które należą do Krajowego Związku Och. Str. Poż. z przesyłką rocznie 50 ct.

Ogłoszenia:

Za całą stronicę . . . . 5 złr. — ct.
„ ćwierć stronicy . . . . . . 1 „ 50 „
Za jeden wiersz petitowy albo jego miejsce 3 centy.

I. Część urzędowa.

Pamiętajmy o Kasie Zapomóg!

ODEZWA

w sprawie honorowej odznaki i egzaminów na instruktorów straży pożarnych.

Na podstawie uchwały Rady Zawiadowczej z dnia 9. stycznia 1897 wzywamy Komendy ochotniczych straży pożarnych, aby bezzwłocznie ogłosiły u siebie przepisy dotyczące nadawania honorowej odznaki i egzaminów na instruktorów straży pożarnych, które umieszczone są w dzisiejszym numerze organu Związku i ściśle zastosowały się do tych przepisów.

We Lwowie, dnia 10. stycznia 1897.

Naczelnictwo Związku.

WYKAZ

zapłaconych kwot pieniężnych do kasy Związku w czasie od 27. grudnia 1896 do 25. stycznia 1897.

Do kasy zapomóg. Straże pożarne: Ustrzyki dolne 5·— złr., Gródek 5·80 złr., Lwów 20 złr., Wiśniowczyk 2·— złr., Busk 9·— złr., Wiśnicz 4·60 złr., Sanok 5·80 złr., Tuchów 4·— złr., Huczko 4·40 złr., Kańczuga 2·40 złr.

Wkładki roczne. Straże pożarne: Lwów 11·— złr., Podhajce 4·— złr., Kolbuszowa 3·20 zł., Kozy 2·40 złr., Czortków 6·10 złr., Huczko 2·20 złr., Dukla 3·20 złr., Chrzanów 3·80 złr., Bochnia 4·90 złr., Kańczuga 1·40 złr., Sanok 2·90 złr., Frysztak 1·50 złr.

Prenumerata na „Przewodnik pożarniczy“. P. P. Emanuel Sygiericz, Podhajce 0·50 złr., Bruno Hryniewicz, Lwów 0·50 złr., Aleksander Koblański, Kolbuszowa 0·50 zł., Biega Leopold, Sanok 0·50 złr. Jan Kordecki, Krościenko nad Dunajcem 0·50 złr., Tokarzewski, Kańczuga 0 50 złr., Józef Zagórski, Przemyśl 2·80 złr., Straż pożarna w Jordanowie 1.— złr.

Wykaz

zaległych wkładek na rzecz Związku.

(Według stanu z dniem 25. stycznia 1897).

Straże pożarne:

w Birczy	2·—	zł.	w Mogilanach	14·80	zł.
„ Borszczowie	2·—	„	„ Mościskach	23 50	„
„ Budzanowie	3·60	„	„ Muszynie	7·60	„
„ Bursztynie	2·40	„	„ Myślenicach	54·50	„
„ Dynowie	10·80	„	„ Mielnicy	1·60	„
„ Gorlicach	4·10	„	„ Muninie	5·60	„
„ Haliczu	10·40	„	„ Nadwórnej	20·50	„
„ Hecznarowicach	1·40	„	„ Okocimie	2·80	„
„ Jagielnicy	2·60	„	„ Ołpinach	2·60	„
„ Janowie	1·80	„	„ Obertynie	12·—	„
„ Jaśle	3·90	„	„ Potoku złotym	4·35	„
„ Jaworowie	3·—	„	„ Padwi narodowej	2·40	„
„ Jezupolu	2 60	„	„ Podłężu	2·—	„
„ Kętach	5·70	„	„ Ryglicach	1·60	„
„ Kobylance	1·30	„	„ Rzeszowie	4·50	„
„ Kołaczycach	2·—	„	„ Raniżowie	14·—	„
„ Komarnie	2·40	„	„ Sądowej Wiszni	3·—	„
„ Königsau	4·80	„	„ Skolem	4·20	„
„ Krynicy	3·—	„	„ Starejwsi	2·20	„
„ Krystynopolu	1·40	„	„ Sokalu	9·80	„
„ Kupczyńcach	3·—	„	„ Starem siole	8·20	„
„ Lanckoronie	2·80	„	„ Sułkowicach	8 90	„
„ Lubaczowie	2 —	„	„ Strusowie	2·10	„
„ Majdanie	8·20	„	„ Tarnobrzegu	2·60	„
„ Mielcu	7·50	„	„ Tarnowcu	—·85	„
„ Milówce	7·50	„	„ Tokach	2·30	„

w Trzemeśni	2·40 złr.	w Wadowicach	10·— złr.
„ Tymbarku	2·— „	„ Zawałowie	1·80 „
„ Tłustem	6·20 „	„ Żółkwi	4·— „
„ Trembowli	10·50 „	„ Żółtańcach	2·10 „
„ Uhnowie	18·20 „	„ Żołyni	1·30 „
„ Willamowicach	3·— „	„ Zbarażu	20·80 „
„ Wołowicach	1·80 „		

L. 107.

Protokół

z IV. posiedzenia Rady Zawiadowczej Krajowego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych król. Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem w dniu 9. stycznia 1897.

Miejsce zebrania: Biuro Kraj. Związku.

Początek posiedzenia: Godzina 4[15] po południu.

Obecni:

Przewodniczący: Dr. Alfred Zgórski.

Członkowie Rady: Stanisław Polanowski, Dr Ludwik Cwiklicer, Dr. Zygmunt Miczyński, Bruno Hryniewicz, Antoni Bahr, Emanuel Sygiericz i Augustyn Locher.

Książe Adam Sapieha był przeszkodzony, Władysław Mühln i Henryk Rewakowicz usprawiedliwili nieobecność.

Sekretarz Rady: Antoni Szczerbowski.

Porządek dzienny:

I. Zatwierdzenie protokołu III. posiedzenia Rady Zawiadowczej z dnia 22. sierpnia 1896 r.
II. Sprawozdanie Komitetu wykonawczego za czas od 15. sierpnia 1896. do 1. stycznia 1897 r. tudzież wnioski Komitetu wykonawczego. (Ref. Dr. Alfred Zgórski.)
III. Sprawozdanie kasowe za III i IV. kwartał 1896. r. (Ref. Hryniewicz Bruno.)
IV. Sprawozdanie o organizacyi Kasy Zapomóg (Ref. Dr. Alfred Zgórski.)
V. Sprawozdanie i wnioski Komitetu redakcyjnego. (Ref. Dr. Ludwik Cwiklicer.)
VI. Sprawozdanie i wnioski Komisyi rekwizytowej. (Ref. Dr. Ludwik Cwiklicer.)
VII. Sprawa rezygnacyi Księcia Władysława Sap'ehy z godności II. Zastępcy Naczelnika. (Ref. Dr. Alfred Zgórski.)
VIII. Sprawa egzaminów dla instruktorów straży pożarnych. (Ref. Aug. Locher.)
IX. Wyznaczenie terminu i wybór Komisyi egzaminacyjnej dla kursu nauki pożarnictwa na rok 1897. (Ref. Sekretarz Rady.)
X. Wniosek p. Janusza Górskiego z Liska w sprawie grzywien za przekr. §§. 434 do 459 kod. kar. (Ref. Antoni Bahr.)
XI. Dyskusya nad sprawozdaniami z lustracyi straży pożarnych w r. 1896.
XII. Zatwierdzenie przepisów dotyczących nadawania honorowych odznak za 20. i 25-letnią służbą strażacką. (Ref. Dr. A. Zgórski.)
XIII. Wnioski p. Aleksandra Koblańskiego w sprawie kursów dla sygnalistów i t. d. (Ref. Aug. Locher.)
XIV. Sprawa reorganizacyi Związków okręgowych. (Ref. Sekretarz.)
XV. Prośba Komendy ochotn. straży pożarnej w Kętach o zatwierdzenie miejsca siedziby Związku okręgowego. (Ref. Sekretarz.)
XVI. Wybór Komisyi do nadzoru wydawnictwa „Podręcznika dla ochotniczych straży pożarnych“. (Ref. Dr A. Zgórski.)
XVII. Sprawa przystąpienia do austr. Wydziału strażackiego. (Ref. Dr. A. Zgórski.)
XVIII. Prośba sekretarza Rady o stabilizacyę i zabezpieczenie na wypadek nieudolności do pracy. (Ref. Dr. A. Zgórski.)
XIX. Prośby straży pożarnych o zapomogi. (Ref. Dr. Alfred Zgórski.)
XX. Zgłoszenie samoistnych wniosków.

Uchwały.

ad I.

Protokół z III. posiedzenia Rady Zawiadowczej zatwierdzono i przyjęto bez zmiany.

ad II.

Dr. Alfred Zgórski składa następujące sprawozdanie z czynności Komitetu wykonawczego za czas od 15. sierpnia 1896 do 1 stycznia 1897 r.

A.

Wykonanie uchwał z III. posiedzenia Rady Zawiadowczej

1. Ponieważ ochotnicze straże pożarne w Brzesku, Głogowie, Myślenicach i Zborowie zalegały z wkładkami na rzecz Związku od roku 1890., przeto Komitet wykonawczy na poprzedniem posiedzeniu Rady postawił wniosek, aby te straże wykreślić z listy straży związkowych. Rada Zawiadowcza postanowiła jednakże poprzednio zbadać stosunki tych straży przez lustratorów i w tym celu Komitet wykonawczy odniósł się do nich z prośbą o dotyczące wnioski. Tymczasem straż pożarna w Brzesku za pośrednictwem p. A. Lochera zaległość wyrównała, a straż pożarna w Zborowie wedle sprawozdania p. F. Maresza przestała istnieć. Co do straży pożarnej w Głogowie, która na poczet zaległości w kwocie 29 zł. uiściła tylko 2 zł,, postawił p. A. Koblański, lustrator tej straży wniosek, aby ją wykreślić z listy straży związkowych, a straż pożarna w Myślenicach ignoruje dalej wszelkie upomnienia o wyrównanie zaległości.

2. Uchwałę, dotyczącą wyrażonego pp. Brunonowi Hryniewiczowi, Antoniemu Szczerbowskiemu i Witołdowi Baygerowi uznania za gorliwe i wytrwałe zajmowanie się kursem nauki pożarnictwa w roku 1896. intymowano interesowanym osobnemi odezwami.

3. Trzy tematy do rozprawek konkursowych, ułożone przez Komitet redakcyjny, ogłoszono w numerach 10., 11. i 12. „Przewodnika pożarniczego“ z r. 1896. z odnośnymi warunkami konkursu. Nadesłane rozprawki przesłał Komitet wykonawczy zgodnie z dotyczącą uchwałą Rady, członkom Komitetu redakcyjnego do oceny i przyznania nagród.

Na konkurs z dnia 1. października 1896. nadesłano 8. rozprawek. Z tych Komitet redakcyjny uznał za godną I. nagrody i druku w „Przewodniku pożarniczym" rozprawkę oznaczoną liczbą porządkową dziennika podawczego 2400., za godną II. nagrody lecz nie kwalifikującą się do druku w naszem czasopiśmie rozprawkę do L. dz. pod 2491., za godną III. nagrody lecz również do druku nie nadającą się rozprawkę do L. 2443. Gdy wedle orzeczenia Komitetu redakcyjnego do druku w „Przewodniku pożarniczym" kwalifikuje się tylko rozprawka, oznaczona L. 2400., przeto Komitet wykonawczy postanowił tylko autorowi tej rozprawki przyznać I. nagrodę konkursową w kwocie 30 koron, autorom zaś rozprawek do L. L. 2491 i 2443, pisemne uznania i podziękowania.

Po otwarciu kopert z nazwiskami autorów okazało się, że autorem rozprawki odznaczonej I. nagrodą konkursową jest p. Antoni Bahr, autorami zaś rozprawek odznaczonych pisemnemi uznaniami i podziękowaniami pp. Edmund Cenar i Dr. Teofil Tyszecki.

Na konkurs z dnia 1. listopada 1896. nadesłano 2. rozprawki. Komitet redakcyjny uznał za godną I. nagrody i druku w „Przewodniku pożarniczym" rozprawkę do L. 2836. Autorem tej nagrodzonej rozprawki jest p. Antoni Szczerbowski.

Na konkurs z dnia 1. grudnia 1896. nadesłano 1. rozprawkę. Ocenę tejże poda Komitet redakcyjny przy punkcie V. porządku dziennego dzisiejszego posiedzenia.

Czwarty temat do rozprawki konkursowej ogłoszony zostanie w jednym z następnych numerów czasopisma „Przewodnik pożarniczy".

Od ocenienia rozprawek na konkurs z dnia 1. października 1896. usunął się członek Komitetu redakcyjnego p. Antoni Bahr, a od ocenienia wartości rozprawek na konkurs z dnia 1. listopada 1896. p. Antoni Szczerbowski, również członek Komitetu redakcyjnego.

4. W sprawie wydawnictwa kalendarza strażackiego na rok 1897. zawarto z nakładcą p. Gollobem pisemną ugodę i dostarczono mu materyału do składu. Ostateczne załatwienie dopłaty p. Gollobowi do wydawnictwa kalendarza nastąpić może, w myśl zawartej ugody, dopiero po dniu 15. lutego 1897. Kalendarz strażacki na rok 1897. pozostawia nieco do życzenia, zwłaszcza pod względem staranności korekty, stało się to jednak z winy nakładcy i redakcya kalendarza na rok następny będzie ostrożniejszą.

5. Ponieważ zapas wydanego przez Radę Zawiadowczą w roku 1890. „Podręcznika dla ochotniczych straży pożarnych" wynosi 471 egzemplarzy i przedstawia materyalną wartość 141·30 zł. (licząc po 30 cnt. za 1 egzemplarz) i wyczerpie się dopiero za 5—8 lat, i gdy „Podręcznik" ten bądźcobądź zawiera bardzo wiele cennych wskazówek i materyał, któryby w nowem wydaniu powtarzać należało, przeto Komitet wykonawczy postanowił na teraz nie uskuteczniać nowego wydania, lecz „Podręcznik" uzupełniać dodatkami.

Dr. Alfred Zgórski i sekretarz Rady, którym Rada Zawiadowcza redakcyę „Podręcznika" powierzyła, rozpoczęli już opracowanie pierwszego dodatku, który uzupełni regulamin ćwiczeń z przyborami pożarnymi. Komitet wykonawczy rozesłał członkom Rady odbitki z wykazów rzeczy do pierwszego dodatku i uprasza, aby przy punkcie XVI. porządku dziennego dzisiejszego posiedzenia wybrać komisyę do oceny „Dodatków do Podręcznika dla ochotniczych straży pożarnych".

6. Na podanie Związku, wystósowane do Gal. Akc. Towarzystwa Handlowego we Lwowie o zarządzenie, aby przed sprowadzaniem przyborów porozumiewano się z Komitetem wyk. Związku, i aby Tow. Handlowe sprowadzało na razie tylko trzy kalibry sikawek o normalnych gwintach z fabryk Fladera w Czechach i Rozena w Krakowie, otrzymaliśmy zapewnienie, że Towarzystwo Handlowe do uwag i wskazówek w naszem piśmie zawartych chętnie się zastosuje.

7. Regulaminy obrad zamieszczone zostały w Nr. 12. „Przewodnika pożarniczego" z r. 1896. Regulaminy obrad Rady Zawiadowczej i Zjazdu Delegatów ochotniczych straży pożarnych, obowiązują od dnia 1. stycznia 1897., co do innych regulaminów Komitet wykonawczy zachęca Zarządy ochotniczych Towarzystw strażackich, aby przy układaniu swoich regulaminów obrad, stosowały się do wydanych i ogłoszonych wzorów.

8. Częściowe sprawozdanie ze stanu Kasy Zapomóg zamieszczone zostało w Nr. 1. „Przewodnika pożarniczego" z r. 1897., uzupełnienie tego sprawozdania nastąpi przy punkcie IV. porządku dziennego.

9. Komitet redakcyjny ułożył regulamin, względnie przepisy dotyczące przyznawania i udzielania honorowych odznak za 20-to i 25-to letnią służbę w korpusach ochotniczych straży pożarnych. Zatwierdzenie tych przepisów nastąpi przy punkcie XII. porządku dziennego dzisiejszego posiedzenia.

10. Wysłano przyznane zapomogi w przyborach pożarniczych strażom pożarnym w Strusowie, Ustrzykach dolnych, Tarnawicy polnej, Wiśniowczyku i Lutowiskach. Straż pożarna w Potoku złotym, której Rada Zawiadowcza również przyznała zapomogę w przyborach pożarnych wartości 25 zł., nie nadesłała jeszcze wykazu potrzebnych przyborów.

11. Wypłacono funkcyonaryuszom Związku przyznane im renumeracye.

12. Odnośnie do wniosku p. Augustyna Lochera, aby przy Krajowym Związku istniała stała komisya egzaminacyjna dla instruktorów straży pożarnych, wypracował Komitet wykonawczy przepisy, sporządził z nich hektograficzne odbitki i rozesłał członkom Rady Zawiadowczej. Sprawa ta umieszczoną została na porządku dziennym dzisiejszego posiedzenia.

B.
Wydawnictwo „Przewodnika pożarniczego" i „Biblioteki strażackiej".

13. Wydano 4. numera czasopisma o 52. kolumnach druku, kartę tytułową i spis rzeczy zawartych w X. roczniku.

Z pozostałych w magazynie pojedynczych numerów czasopisma sporządził Komitet wykonawczy 40 zbroszurowa-

nych roczników i postanowił je sprzedawać po 60 cnt. za egzemplarz związkowym strażom pożarnym, a nadto kancelarya Związku wysyła bezpłatnie pojedyncze numera czasopisma strażom, które pragną u siebie roczniki skompletować.

Pomimo zniżenia prenumeraty do bajecznie niskiej kwoty (50 cnt. rocznie z przesyłką) prenumeratorów przybyło 5.

14. Komitet wykonawczy wydał dwa tomiki „Biblioteki strażackiej“. Tomik 9. zawiera konkursową rozprawkę p. t. „Przeciw ogniom kominowym“ przez A. Szczerbowskiego, tomik 10. „Regulaminy obrad“. Postanowiono sprzedawać tomik 9. po 10 cnt., a tomik 10. po 5 cnt. Oba tomiki są przedrukiem artykułów „Przewodnika pożarniczego“ i ta okoliczność tłumaczy tak niską cenę.

15. W wykonaniu postanowienia Naczelnictwa Związku z dnia 16. stycznia 1896. (patrz str. 12. „Przewodnika pożarniczego“ z r. 1896,) rozesłał Komitet wykonawczy do Wydziałów powiatowych bezpłatnie 299 egzemplarzy rozprawki p. t. „Przeciw ogniom kominowym“ z prośbą o doręczenie tychże Zarządom miast i miasteczek, w których obowiązuje ustawa o policyi ogniowej z dnia 10. lutego 1891. D. u. kr. Nr. 18. i o zachęcenie, aby ze wskazówek w rozprawie tej zamieszczonych korzystały.

C.

Inne wydawnictwa.

16. Komitet wykonawczy zaprosiwszy do pomocy p. Franciszka Domiszewskiego, sekretarza lwowskiej ochotniczej straży pożarnej, który jest muzykalnie wykształcony, przeprowadził rewizyę sygnałów strażackich i wydał je w kieszonkowym formacie. Poprawne te sygnały strażackie ułożone są na trąbkę As, bo tej trąbki używają krajowe straże pożarne. Cenę za jeden egzemplarz ustanowił Kom. wyk. 2 cnt. (koszt papieru i autografu.)

17. Na żądanie Komend ochotn. straży pożarnych i celem uzupełnienia druków manipulacyjnych wydał Komitet wykonawczy następujące druki:

Nr. 8. „Inwentarz“, które służą do zaprowadzenia księgi inwentarzowej przyborów pożarnych.

Nr. 9. „Dziennik kasowy“, które służą do zaprowadzenia księgi kasowej, celem wpisywania dochodów i wydatków.

Nr. 14. „Sprawozdanie o pożarze“, blankiety wedle wzoru, wydanego przez Wysoki Wydział Krajowy.

Komitet wykonawczy postanowił sprzedawać druki Nr. 8. i 9. po 1·50 zł. za 100 arkuszy, Nr. 14. wydawać bezpłatnie związkowym strażom pożarnym, a Wydziałom powiatowym i Zwierzchnościom gminnym sprzedawać po 50 cnt. za 100 egzemplarzy.

D.

Wzrost członków Związku.

18. Na podstawie nadesłanych deklaracyi przystąpienia przyjęto do Związku 7. towarzystw ochotniczych straży pożarnych, a mianowicie: z Bestwiny, Chorostkowa, Dobrzechowa, Dankowic, Niestanic, Stojanowa i Sanoka, a 8 towarzystw ubyło wskutek rozwiązania się, przeto liczba towarzystw związkowych wynosi 225. Rozwiązały się i już nie istnieją straże pożarne: w Bełzie, Horyńcu, Leśnikach, Rozdole, Siebieczowie, Szczercu, Zborowie i Załóżcach.

19. Ogólnej i dokładnej liczby członków związkowych straży pożarnych podać nie możemy, bo jeszcze 34 towarzystw, pomimo dwukrotnych urgensów, nie nadesłało wykazów statystycznych za rok 1896. Opieszałość to godna wytknięcia, to też wyszczególniamy te straże. Do nich należą: w Andrychowie, Birczy, Brzesku, Brzozowie, Chrzanowie, Czortkowie, Dublanach, Dynowie, Gorlicach, Haliczu, Jagielnicy, Jezupolu, Königsau, Krystynopolu, Majdanie, Makowie, Mogilanach, Mościskach, Mszanie dolnej, Myślenicach, Nadwórnej, Obertynie, Okocimie, Olesku, Przemyślu, Radłowie, Sądowej Wiszni, Sędziszowie, Sokalu, Strzyżowie, Suchej, Tarnopolu, Wadowicach i Zbarażu.

E.

Wkładki na rzecz Związku.

20. Liczba towarzystw strażackich zalegających z wkładkami na rzecz Związku z każdym miesiącem maleje.

Z upomnieniami o zaległości, których wykazy zamieszczane bywają w każdym numerze „Przewodnika pożarniczego“ wysłał Komitet wyk. 569 kart korespondencyjnych.

21. Oprócz na wstępie niniejszego sprawozdania wyszczególnionych straży pożarnych, które od kilku lat zalegają z wkładkami i o wyrównanie tychże zupełnie się nie starają należą także straże pożarne w Kosowie, Sędziszowie (od roku 1890) w Nadwórnej, Raniżowie, Mogilanach i Zbarażu (od roku 1891). Co do tych straży, obojętnych na kilkakrotne upomnienia postawi Komitet wykonawczy także osobny wniosek.

22. Komitet wykonawczy nie uwzględnił próśb ochot. straży pożarnych w Łapanowie, Potoku złotym, Kobylance, Trzemeśni i Mielcu o odpisanie zaległych wkładek.

23. Odpisano zaległe wkładki strażom w Lubaczowie (częściowo) i w Gdowie.

F.

Prośby o zapomogi.

24. Komitet wykonawczy nie uwzględnił próśb straży pożarnych w Pruchniku, w Augustdorfie, w Baligrodzie, w Piekarach, w Kalembinie, w Stojanowie, w Machowie, w Chorostkowie, w Koropcu, w Pławie, w Mogilanach, w Lisiej górze i w Jaworniku o zapomogi.

Również odmownie załatwiono powtórną prośbę ochot. straży pożarnej w Maryampolu o udzielenie zapomogi strażakowi Janowi Sarnie.

25. Prośbę straży pożarnej w Radymnie o zapomogę na budowę wspinalni, przedkłada się z przychylnym wnioskiem do załatwienia przy punkcie XIX. porządku dziennego.

G.

Kancelarya i ważniejsze sprawy.

26. Do dziennika podawczego wpłynęło 1368 exhibitów, które załatwiono.

27. Wysłano wskazówki, wzory statutów, regulaminu i sygnały przewodniczącym komitetów zakładających ochotnicze straże pożarne w Sąsiadowicach, Niestanicach, Pieniakach, Husakowie, Hrankach, Czańcu, Lubiniu, Pnikucie, Łodygowicach, Przemyślanach, Peczeniżynie, Kozowie, Narajowie, Wojniłowie, tudzież komendzie straży pożarnej w Jordanowie, która przyjęła na siebie obowiązki straży pożarnej gminnej i pragnie zmienić swój statut w myśl ustawy o policyi ogniowej z r. 1891.

28. Komitet organizujący straż pożarną w Sassowie przedłożył Związkowi deklaracyę przystąpienia i równocześnie statut do zatwierdzenia i prośbę o zapomogę. Statut po przejrzeniu i uzupełnieniu przedłożyliśmy Wysokiemu c. k. Namiestnictwu do właściwego urzędowania, a Komitet w Sassowie uwiadomiliśmy, że prośba o zapomogę i przyjęcie do Związku załatwioną być może dopiero po przyjęciu statutów przez c. k. Namiestnictwo do wiadomości.

29. Pośredniczyliśmy także w przedłożeniu do zatwierdzenia statutów straży pożarnych w Niestanicach i Witkowie nowym.

30. Na prośbę Zwierzchności gminnej w Nadwórnej o bezpłatne przyjęcie na kurs nauki pożarnictwa, który się w roku 1897 odbędzie, jednego członka tamtejszej ochotniczej straży pożarnej, odpowiedział Komitet wykonawczy, że pierwszeństwo do bezpłatnych miejsc na kursie nauki pożarnictwa mają członkowie ochotniczych straży pożarnych które przyjęte na siebie wobec Związku obowiązki należycie wykonują, do tych atoli straż pożarna w Nadwórnej nie należy.

31. Towarzystwu ochotniczej straży pożarnej w Kętach, które w dniu 25. października 1896. poświęcało sztandar i Związek do udziału w tej uroczystości zaprosiło, wysłał Komitet wykonawczy strażackie pozdrowienie z życzeniami, aby nowy sztandar cześć i chwałę przyniósł ojczyźnie i idei strażackiej.

32. Przedłożono magistratowi w Nowym Sączu prośbę Jakóba Wójcikowskiego z Tarnowa o nadanie posady komendanta straży. Wójcikowski odbył we Lwowie w roku 1896. kurs nauki pożarnictwa z dobrym postępem.

33. Wydział powiatowy w Kolbuszowej zawiadomił nas, że do odebrania przyrzeczenia służbowego od naczelnika ochotniczej straży pożarnej, przyjmującej na siebie obowiązki straży pożarnej gminnej, powołany jest Naczelnik Związku. Gdy ustawa o policyi ogniowej z roku 1891. postanowienia takiego nie zawiera, objawiliśmy życzenie, aby Wydział powiatowy w Kolbuszowej odniósł się w tej sprawie do Wysokiego Wydziału Krajowego.

34. P. Jan Jasica z Nowego Sącza wniósł prośbę, aby okręgowym instruktorem dla III. okręgu lustracyjnego zamianować p. Jana Ziębę z Nowego Sącza. Komitet wykonawczy nie przychylił się do tej prośby.

35. Wskutek odezwy Wysokiego c. k. Namiestnictwa sporządzono i przedłożono wykaz Zarządu Związku do szematyzmu na rok 1897.

36. Magistratowi we Lwowie przedłożono wypełnione blankiety na osobiste wykazy funkcyonaryuszów Związku do ustawy o obowiązkowem zaopatrzeniu inwalidów, starców, wdów i sierót.

37. Akcyjnemu Towarzystwu Handlowemu we Lwowie przesłał Komitet wykonawczy wzór certyfikatu odbytej próby sikawki z tem, aby stronom doręczano tylko na takich blankietach wystawiane certyfikaty. Wzór certyfikatu znajduje się w Nr. 11. „Przewodnika pożarniczego“ z roku 1896.

38. P. Aleksander Koblański z Kolbuszowej przedłożył wnioski w sprawie tworzenia kursów dla sygnalistów i t. d. Wnioski te przydzielono p. Augustynowi Locherowi do referatu i sprawa ta zostanie dzisiaj załatwioną.

39. Komitet wykonawczy uchwalił i ogłosił w „Przewodniku pożarniczym“ rotę przyrzeczenia dla czynnych członków ochotniczych straży pożarnych.

40. Rudolfowi Rohrerowi w Bernie, nakładcy niemieckiego kalendarza strażackiego wysłano na żądanie wykaz związkowych straży pożarnych.

41. Komitet wykonawczy wezwał Komendy ochotniczych straży pożarnych w miastach i miasteczkach, w których w roku 1896. nie odbyły się lustracye, do przedłożenia sprawozdań w kierunku, czy straże te przyjęły na siebie obowiązki straży pożarnych gminnych, czy otrzymują od Gmin subwencye i w jakiej wysokości, czy posiadają instruktorów, wspinalnie, magazyny, czy gminy posiadają wszystkie rozporządzeniem Wysokiego Wydziału Krajowego z dnia 31. października 1891. L. 44204. przepisane przybory ogniowe, wreszcie czy istnieją, względnie czy bywają należycie wykonywane miejscowe regulaminy ogniowe po myśli §. 3. ustawy o policyi ogniowej z roku 1891.

Na 68 odezw odpowiedziały tylko 19 Komend ochotniczych straży pożarnych i co do tych Komitet wykonawczy odniósł się do odnośnych Wydziałów powiatowych z prośbą o świadczenia na korzyść tych straży, o uwzględnienie braków przy zatwierdzaniu budżetów gminnych na rok 1897 i o zaopiekowanie się niemi.

Obszerne sprawozdanie straży pożarnej w Bołszowcach, w którem Komenda straży żali się na przykre stosunki z gminą, kategorycznie załatwi Komitet wykonawczy po lustracyi tej straży.

Na Komendy tych ochotniczych straży pożarnych, które w Interesie straży, o czem odezwy wyraźnie wspominały, sprawozdań nie nadesłały, niech spadnie odpowiedzialność za to grube niedbalstwo i zapoznanie swoich obowiązków!!

42. Celem wykonania uchwały Rady Zawiadowczej z dnia 18. kwietnia 1896. dotyczącej obniżenia cen jazdy dla członków ochotniczych straży pożarnych, podróżujących kolejami w celach strażacko-służbowych, wniósł Komitet wykonawczy obszerną i umotywowaną prośbę do Wysokiego Ministerstwa koleji żelaznych w Wiedniu.

Prośba ta, niestety, została odmownie załatwioną.

43. Komenda ochotniczej straży pożarnej w Bołszowcach wniosła także do Związku zażalenie na miejscową Zwierzchność Gminną, że nie wykonuje warunków, postawionych przez straż za przyjęcie obowiązków straży pożarnej gminnej. Gdy prośba Komitetu wykonawczego do Wydziału powiatowego w Rohatynie o dalsze właściwe urzędowanie wniesiona, nie odniosła pożądanego skutku, odniósł się Komitet wykonawczy do Wysokiego Wydziału Krajowego z prośbą o wydanie odpowiedniego rozporządzenia.

44. Celem wykonania uchwały Rady Zawiadowczej z dnia 18. kwietnia 1896., dotyczącej obrony pożarnej w gminach wiejskich w myśl wniosku Dra Ludwika Cwiklicera z Dobromila, odniósł się Komitet wykonawczy do Wysokiego Wydziału Krajowego z obszernem memorandum.

45. Zarząd związkowej straży pożarnej w Stojanowie wniósł trzy zażalenia na miejscową Zwierzchność gminną. Po przeprowadzeniu korespondencyi z Wydziałem powiatowym w Kamionce Strumiłowej sprawy załatwione zostały na korzyść straży.

46. Naczelnik ochotniczej straży pożarnej w Tarnopolu przesyłając do Związku zaległą za kilka lat wkładkę, zanotował na odcinku przekazu pocztowego, że straż w Tarnopolu ze Związku występuje.

Ponieważ w myśl rozdziału III. statutu ze Związku wystąpić można zapomocą oświadczenia na Zjeździe strażackim, i gdy Komenda ochotniczej straży pożarnej w Tarnopolu na odezwę naszą, w której zapytujemy się o powody tego kroku i prosimy o otwarte wypowiedzenie przyczyny z tem, że ewentualnie uczynimy wszystko, aby złemu zapobiec, dotąd nie odpowiedziała, — notatki Pana Naczelnika, uczynionej na odcinku przekazu pocztowego nie traktowaliśmy na seryo.

47. Odnośnie do uchwały Wysokiego Sejmu z dnia 13. lutego 1894. wniósł Komitet wykonawczy prośbę do Wysokiego Wydziału Krajowego o wypłacenie pierwszej połowy subwencyi na rok 1897.

48. O ściągnięcie pożyczek, udzielonych uczestnikom kursu nauki pożarnictwa, zmuszony był Komitet wykonawczy w dwóch wypadkach udać się na drogę prawa cywilnego. Obecnie jeszcze jedna zaległość w kwocie 5 zł. z kosztami sądowemi nie została wyrównaną.

49. Gdy los Rudolfa Ser. 2899. Nr. 10. złożony w depozycie przechowanym Banku Krajowego do Nr. 331. został wylosowany, przeto Komitet wykonawczy wniósł podanie do Dyrekcyi Banku Krajowego o zrealizowanie takowego i zapisanie uzyskanej kwoty na rachunek bieżący Lit. C. Nr. 90.

50. W sprawie cywilno-sądowej przeciw Gminie i straży pożarnej w Kopyczyńcach o 163·33 zł. z p.n. doręczony już został naszemu Syndykowi Dr. H. Kopeckiemu wyrok skazujący dłużników na zapłatę tej sumy i kosztów w kwocie 32 zł. 39 ct. Komitet wykonawczy upoważnił Syndyka do poczynienia dalszych kroków, dążących do egzekucyjnego ściągnięcia wywalczonej sumy od gminy miasta Kopyczyńce. Równocześnie wezwaliśmy Syndyka, aby także zaskarżył kwotę 16·68 zł. tytułem ostatniej raty zaciągniętej pożyczki, której termin płatności upłynął dnia 1. lipca 1896.

51. Wysoki Wydział Krajowy uznawszy prowadzenie statystyki pożarów w kraju za rzecz nader potrzebną i doniosłego znaczenia wydał rozporządzenie, które zamieszczone zostało w Nr. 10. „Przewodnika pożarniczego“ z r. 1896. Komitet wykonawczy rozpoczął prowadzenie tej statystyki z dniem 1. września 1896. Do księgi, którą w tym celu osobno sporządzono, wpisywane zostają w chronologicznym porządku nadesłane sprawozdania o pożarach w kraju. Sprawozdań takich nadesłano 329. Krótkie wyciągi z tych sprawozdań zamieszcza „Przewodnik pożarniczy“ w chronologicznym porządku w rubryce IV. „Kronika pożarów“.

52. Dr. Zygmunt Miczyński z Wieliczki nadesłał do Związku plany i opis strażnicy ochotniczej straży pożarnej w Wieliczce. Ponieważ strażnica w Wieliczce jest wzorową, przeto Redakcya „Przewodnika pożarniczego“ plany tej strażnicy i opis zamieści w jednym z następnych numerów.

53. Wydział powiatowy w Sanoku uczynił słuszną uwagę, że §. 8. lit. b. wzorowego statutu dla ochotniczych straży pożarnych, przyjmujących na siebie obowiązki straży pożarnej gminnej sprzeciwia się brzmieniu §. 18. tegoż statutu.

Z tego powodu Komitet wykonawczy postanowił, aby kancelarya Związku wysyłając zgłaszającym się o ten wzorowy statut, wykreślała w §. 8. lit. b. końcowe zdanie: „o tyle o ile by przeznaczone na to subwencye przez Radę miejską w myśl §. 22. ustawy z dnia 10. lutego 1891. (Nr. 18. D. u. kr.) nie wystarczały“.

54. Komitet wykonawczy postawi na następnem posiedzeniu Rady Zawiadowczej wniosek, aby podczas Zjazdu strażackiego, który się w roku 1897. odbędzie, przeprowadzić strażackie ćwiczenia konkurencyjne. Celem przygotowania materyału do tego wniosku odniósł się Komitet wykonawczy do osób, które takie ćwiczenia w Budapeszcie w roku 1896. przeprowadzały o program i szczegółowe wykazy.

55. Celem zreorganizowania okręgowych związków strażackich, wypracował Komitet wykonawczy projekt nowego regulaminu dla tych okręgowych związków, odbitki projektu rozesłał członkom Rady Zawiadowczej, a sprawa tej reorganizacyi załatwioną zostanie dzisiaj przy XIV. punkcie porządku dziennego.

56. Komenda ochotniczej straży pożarnej w Kętach zorganizowała na podstawie starej instrukcyi okręgowy związek, do którego przystąpiły sąsiednie wiejskie ochotnicze straże pożarne i uprasza o zatwierdzenie miejsca siedziby tego związku w Kętach. Sprawę tę umieściliśmy na porządku dziennym dzisiejszego posiedzenia, bo łączy się ze sprawą reorganizacyi związków okręgowych.

57. Obok zaprowadzonej statystyki pożarów w kraju i statystyki związkowych straży pożarnych, postanowił Komitet wykonawczy zaprowadzić i w ewidencyi utrzymywać dokładny wykaz istniejących w kraju i organizujących się straży pożarnych. W tym celu odniósł się Kom. wyk. do Wysokiego Wydziału Krajowego z prośbą o wydanie rozpo-

rządzenia, aby Wydziały powiatowe przesłały Krajowemu Związkowi wykazy:

a) takich ochotniczych straży pożarnych w miastach i miasteczkach swoich powiatów, które nie przyjęły na siebie obowiązków straży pożarnych gminnych;

b) ochotniczych straży pożarnych w gminach wiejskich swoich powiatów;

c) takich ochotniczych straży pożarnych w miastach i miasteczkach swoich powiatów, które przyjęły na siebie obowiązki straży pożarnych gminnych;

d) straży pożarnych gminnych (płatnych, etatowych, zawodowych, miejskich).

Również upraszał Komitet wykonawczy o zarządzenie, aby Wydziały powiatowe donosiły Związkowi o każdej zmianie, tudzież każdej później zorganizowanej straży pożarnej.

58. Wydziałowi czytelni akademickiej we Lwowie na wniesioną prośbę postanowił Komitet wyk. także w roku 1897. wysyłać bezpłatnie jeden egzemplarz „Przewodnika pożarniczego".

59 Na zapytanie Komendy ochotniczej straży pożarnej w Nowym Sączu „w jakiej randze występuje lustrator straży w miejscu i na prowincyach, jeżeli służy w korpusie jako szeregowiec" odpowiedzieliśmy, że lustratorzy ochotniczych straży pożarnych nie mają dotąd ustanowionej rangi i wyraziliśmy swoje zdanie, że towarzysze korpusów mogą być także dobrymi lustratorami, nie mogą atoli lustrować korpusów, w których służą.

60. Krajowe dzienniki doniosły, że p. Władysław Pecina w Kozaczówce wynalazł nowy przyrząd do poruszania sikawek ogniowych.

Celem ogłoszenia tego wynalazku w naszem czasopiśmie udaliśmy się do p. Peciny o bliższe wskazówki, jednakże dotąd bezskutecznie.

61. Ochotnicza straż pożarna w Żółkwi wniosła prośbę o z[illegible]izowanie uchwalonej jej jeszcze w roku 1895. pożyczki w kwocie 300 zł. Sprawę tę przedkładamy do uchwały przy wnioskach Komitetu wykonawczege.

H.

Organizacya straży pożarnych.

62. Wskutek energicznej akcyi Wysokiego Wydziału Krajowego organizacya ochotniczych towarzystw strażackich i obrony pożarnej także postąpiła. Wedle nadesłanych nam przez Wysoki Wydział Krajowy odpisów sprawozdań Wydziałów powiatowych, zorganizowane zostały straże pożarne: w Gwoździcu, Peczeniżynie, Kamionkach wielkich, Knihyniczach, Wielopolu, Niżniowie, Hussakowie i Jodłowej. W organizacyi znajdują się nowe straże: w Tłumaczu, Wojniłowie i Przemyślanach. Nadto we wszystkich gminach miejskich powiatów złoczowskiego i rohatyńskiego zaprowadzone zostały na razie obowiązkowe pogotowia pożarne, a odnośne Wydziały powiatowe dążą do zorganizowania tamże straży pożarnych.

I.

Lustracye.

63. Od dnia 15. sierpnia do 1. października 1896. przeprowadzone zostały lustracye ochotniczych straży pożarnych w 41. miejscowościach, a nadto w grudniu 1896. na prośby Komend ochotniczych straży pożarnych także lustracye w Sieniawie i Żurawnie.

Sprawozdanie z lustracyi 41. straży zamieszczone zostało w Nr. 12. „Przewodnika pożarniczego" z r. 1896. w tym samym, co poprzednie celu, t. j. na podstawie uchwały Rady Zawiadowczej z dnia 22. sierpnia 1896., aby przeprowadzić nad niemi dyskusyę na dzisiejszem posiedzeniu Rady. Lustracyi straży pożarnych w Sieniawie i Żurawnie dokonał sekretarz Rady zaw., któremu udało się zagodzić w Sieniawie spór pomiędzy gminą a strażą o miejsce na wspinalnię, w Żurawnie o przyjęcie obowiązków straży pożarnej gminnej.

Tak w Sieniawie jak w Żurawnie straże znajdują się na dobrej drodze do należytego rozwoju. W Sieniawie otrzymywała straż dość znaczną subwencyę, w Żurawnie subwencyi nie miała. Zwierzchności Gminne w Sieniawie i Zurawnie zobowiązały się wypłacać regularnie subwencye i postarać się w krótkim czasie o wspinalnie i instruktorów.

64. Na podstawie wyniku lustracyi, przedsięwziętych po 15. sierpnia 1896. Komitet wykonawczy odniósł się także do Wydziałów powiatowych z prośbami o świadczenia i ulepszenia na korzyść straży pożarnych.

65. O skutkach wszystkich lustracyi z roku 1896 i odezw Komitetu wykonawczego otrzymaliśmy następujące doniesienia:

a) w Brodach polecił Wydział powiatowy Magistratowi wykonać dla straży pożarnej wszystkie ulepszenia, wskazane przez Krajowy Związek;

b) w Buczaczu ustanowiła i obsadziła Rada gminna stałą posadę instruktora dla ochotniczej straży pożarnej;

c) w Chyrowie otrzymała Zwierzchność Gminna polecenie od Wydziału powiatowego, aby braki i wadliwości natychmiast usunęła, a to pod osobistą odpowiedzialnością Naczelnika gminy;

d) wskutek polecenia Wydziału powiatowego straż w Cieszanowie otrzymała większą subwencyę i wspinalnię;

e) w Dąbrowej otrzymała Zwierzchność Gminna z Wydziału powiatowego bardzo energiczne zarządzenie, aby do końca 1896. roku wykonała wszystkie przez Związek wskazane ulepszenia i świadczenia na rzecz straży pożarnej;

f) o subwencyę, wspinalnię i wózek rekwizytowy dla straży pożarnej w Dębicy zmuszony był Związek odnieść się do Wysokiego Wydziału Krajowego, który pod dniem 5. listopada 1896. L. 64754 wydał odnośne rozporządzenie;

g) w Jarosławiu otrzymała straż odpowiedni lokal na strażnicę;

h) w Milówce na zarządzenie Wysokiego Wydziału Krajowego uchwaliła Rada Gminna dla straży subwencyę, magazyn, zapas węży sikawkowych i wspinalnię;

i) w Oświęcimiu przeprowadził bialski Wydział powiatowy komisyonalne badanie sposobów reorganizacyi obrony pożarnej i czuwa nad jej rozwojem, naczelnikiem straży wybrany został p. Franciszek Karasiński osobistość tamże powszechnie lubiana i szanowana;

j) z Piwnicznej doniósł naczelnik straży, że tam status quo;

k) co do ochotniczej straży pożarnej w Przecławiu oświadczył Wydział powiatowy w Mielcu, że żądanej dla tej straży przez Związek subwencyi w kwocie 300 zł. gmina Przecław „ani teraz, ani w bliskiej przyszłości, nie będzie mogła wypłacać“;

l) z Potoka złotego doniósł zastępca naczelnika ochotniczej straży pożarnej, że tam gmina o straż zupełnie się nie troszczy, a sikawki gminne stoją w szynku;

m) co do straży pożarnej w Rzochowie doniósł Wydział powiatowy w Mielcu co następuje:

„Potrzeba sprowadzania instruktora odpada“ — (odezwą z dnia 10. sierpnia 1896. L. 1610 upraszaliśmy Wydział powiatowy w Mielcu o zarządzenie, aby Zwierzchność Gminna w Rzochowie postarała się dla straży o instruktora po myśli §. 22. ustawy o policyi ogniowej z r. 1891.) — „gdyż powiatowy lustrator majątków gminnych, przy pomocy wyćwiczonych członków ochotniczej straży pożarnej w Mielcu odbywa, bez kosztów; co tydzień w innej gminie ćwiczenia ze strażami zorganizowanemi przez Wydział powiatowy w roku bieżącym w dwudziestu paru gminach wiejskich, a ćwiczenia te dają tak dodatnie wyniki, że gdziekolwiek powstał w roku bieżącym w tutejszym powiecie pożar, skończył się zawsze na jednym budynku; do ostatniego pożaru w gminie Babulach nieposiadającej własnej sikawki i straży, straż pożarna z sikawką z sasiedniej gminy Jozefsdorfu zdążyła przybyć w 10. minutach po wybuchu pożaru, i mimo bardzo skupionych w tem miejscu budynków, zlokalizowała ogień i część płonącego budynku uratowała. Dowody takiej dzielności składają ochotnicze straże pożarne w gminach wiejskich, nie żądając od swoich gmin ani mundurów, ani hełmów, ani żadnych subwencyi; byłoby bardzo pożądanem, żeby i straże małych i biednych miasteczek wstępowały w te ślady, i takby się z pewnością działo, gdyby nie wichrzenie nierozważnych jednostek, nieumiejących zrozumieć stosunków miejscowych i objawiających tem tylko swą działalność, że zarzucają podaniami różne Władze i instytucye, a najgorzej służą żywotnym sprawom miejscowym. Jeżeli ochotnicza straż pożarna w Rzochowie, która jeszcze nic dotąd nie zdziałała rozwiąże się, to nie brak subwencyi gminnej, lecz inne — Wydziałowi powiatowemu nie obce okoliczności — staną się tego powodem“. Odpis powyższej odezwy udzieliliśmy Komendzie ochotniczej straży pożarnej w Rzochowie do wiadomości i wyczerpującego sprawozdania.

n) W Rzeszowie straż posiada już fachowego instruktora;

o) Wydział powiatowy w Tarnowie polecił Zwierzchności Gminnej w Ryglicach, aby dla swej straży wstawiła w budżet gminny na rok 1897. kwotę 300 zł. na przyrządy ogniowe;

p) Wysoki Wydział Krajowy wydał rozporządzenie, aby Zwierzchność gminna w Strusowie postarała się o przyjęcie przez tamtejszą straż ochotniczą obowiązków straży pożarnej gminnej, lub zorganizowała u siebie osobny korpus straży pożarnej gminnej;

r) w Suchej otrzymała straż wspinalnię i instruktora;

s) w Wojniczu sprawiła Zwierzchność Gminna potrzebne drabiny;

t) z Zakliczyna doniosła Komenda straży pożarnej że w sprawie udoskonalenia obrony pożarnej nic tam nie uczyniono, — Komitet wykonawczy odniósł się do Wysokiego Wydziału Krajowego o właściwe zarządzenie;

u) w Żywcu uchwaliła Rada gminna wybudować wspinalnię i zakupić drabinę wysuwalną, — instruktora straż już posiada;

w) ustanowienie posady instruktora dla straży pożarnej w Zatorze jest w toku;

z) z Żurawna doniosła Zwierzchność gminna, że Rada miejska uchwaliła wszystkie warunki, jakie straż ochotnicza postawiła za przyjęcie obowiązków straży pożarnej gminnej.

Rada przyjęła powyższe sprawozdanie do wiadomości i zatwierdziła wszystkie uchwały i postanowienia Komitetu wykonawczego, a na wniosek Brunona Hryniewicza poleciła Komitetowi wykonawczemu wysłać wszystkim Wydziałom powiatowym odpowiednią ilość druków N. 10. z prośbą o zaprowadzenie statystyki straży pożarnych w powiatach.

J.

Wnioski Komitetu wyk.

Celem ściągnięcia od straży pożarnych w Myślenicach, Głogowie, Kosowie, i Sędziszowie zaległych od roku 1890 wkładek na rzecz Związku wysłał Komitet wykonawczy oprócz kilku zwykłych upomnień kartkami korespondencyjnemi, także

a) do Zwierzchności Gminnej w Myślenicach odezwę z prośbą o zbadanie i doniesienie, co jest powodem niewykonywania przez straż dobrowolnie na siebie przyjętych obowiązków;

b) do Zwierzchności Gminnej w Głogowie odezwę z prośbą o doniesienie, czy straż tamtejsza obojętnie przyjęła uwiadomienie o zamierzonem wykreśleniu jej z listy straży związkowych i czy zaległość wyrówna;

c) do Zwierzchności Gminnej w Kossowie odezwę z prośbą o doniesienie, czy w gminie istnieje jeszcze ochotnicza straż pożarna, ewentualnie o uwiadomienie Naczelnika tej straży, że jeżeli nie postara się o wyrównanie zaległości narazi stowarzyszenie na wykreślenie z listy straży związkowych;

d) do Zwierzchności Gminnej w Sędziszowie odezwę tej treści jak do Zwierzchności gminnej w Myślenicach.

Odezwy te zostały bez odpowiedzi.

Gdy Komenda ochotniczej straży pożarnej w Myślenicach na liczne urgensa w sprawie zaległych wkładek zupełnie nic nie odpowiada,

gdy wedle sprawozdania p. Aleksandra Koblańskiego naczelnik straży pożarnej w Głogowie uwiadomił go, iż „nic nie da, nic nie zrobi i wystąpi ze Związku“,

gdy Komenda ochotniczej straży pożarnej w Kossowie nawet nie przyjmuje już odezw Związku i zwraca czasopismo,

gdy Komenda ochotniczej straży pożarnej w Sędziszowie, której Komitet wykonawczy postanowił już dawniej odpisać połowę zaległych wkładek pod warunkiem że drugą połowę zaraz zapłaci, — pomimo tego zaległości nie wyrównała,

Komitet wykonawczy stawia wniosek, aby ochotnicze straże pożarne w Myślenicach, Głogowie, Kossowie i Sędziszowie wykreślić z listy straży związkowych.

2) Do ochotniczych straży pożarnych, które zalegają z wkładkami na rzecz Związku od roku 1891. należą jeszcze straże pożarne: w Mogilanach, Nadwornej Raniżowie i Zbarażu. Na upomnienia o zaległości, tylko straż pożarna w Mogilanach doniosla, że b. naczelnik tej straży p. Jan Czopek zobowiązał się wszystkie zaległości wypłacić i nadesłała wkładkę tylko za drugą połowę roku 1896. po 5 cnt. od 16. czynnych członków. Pan Jan Czopek doniósł, że zaległości nie zapłaci.

Wezwaliśmy tedy Komendę straży w Mogilanach, aby udzieliła Związkowi odpis ugody zawartej z p. Czopkiem w dniu 14. czerwca 1896., mocą której tenże miał się zobowiązać, iż wszelkie zaległości wypłaci, lub podała świadków tej ugody gdyż Komitet wykonawczy postanowił p. Czopka pozwać sądownie.

Co do straży pożarnych w Nadwórnej, Raniżowie i Zbarażu Komitet wykonawczy stawia wniosek, aby te straże wykreślić również z listy związkowych straży pożarnych, jeżeli po uwiadomieniu ich o tej uchwale do wyznaczonego im przez Komitet wykonawczy terminu zaległości nie wyrównają.

3) Odnośnie do 61. ustępu sprawozdania Kom. wyk. wnosi, aby z uwagi, że cały fundusz pożyczkowy przelany został do funduszu Kasy Zapomóg i Związek innego funduszu na cele pożyczek nie posiada, tudzież z uwagi, że straż pożarna w Żółkwi ma zamiar użyć tej pożyczki n. zakupno mundurów i przyborów w gal. akcyjnem Towarzystwie handlowem, które przyznaje strażom wielkie ułatwienia w warunkach spłaty, — żądanej pożyczki nie udzielić.

Wnioski powyższe załatwiła Rada Zawiadowcza w następujący sposób:

ad 1. postanowiła wykreślić z listy straży związkowych ochotnicze straże pożarne w Głogowie, Kossowie i Sędziszowie, wstrzymać się zaś z wykreśleniem straży pożarnej w Myślenicach aż do postawienia wniosku przez p. Dr. Zygmunta Miczyńskiego, który przeprowadzi lustracyę tej straży;

ad 2 i 3. uchwaliła Rada zgodnie z Komitetem wykonawczym.

ad III.

Przyjęto do wiadomości i udzielono Komitetowi wykonawczemu absolutoryum z czynności kasowych. Sprawozdania kasowe z dwóch ostatnich kwartałów opiewają jak następuje:

Zamknięcie rachunkowe

za III. kwartał 1896. (za czas od $^1/_7$ — $^1/_{10}$ 1896)

Dochód:

I.	Saldo z II kwartału	124 zł.	64 ct.
II.	Wkładki członków Związku	116 „	40 „
III.	Przedpłata na „Przewodnik pożarniczy“	1 „	90 „
V.	Druki, broszury i podręczniki	68 „	74 „
VI.	Subwencye	1500 „	— „
XV.	Zwroty wydatków kanc.	1 „	99 „
XVIII	„ zaliczek	20 „	— „
XIX.	Pobrano z rach. bież. L. C. 90.	81 „	16 „
XXV.	Zwroty na kurs nauki pożarnictwa	331 „	26 „
		2246 zł.	09 ct.

Rozchód:

IX.	Czynsz za kancelaryę, obsługa, światło, opał	81 zł.	25 ct.
X.	Płaca funkcyonaryuszy	310 „	— „
XI.	Wydawnictwo „Przewodnika pożarniczego“	13 „	— „
XII.	Lustracye	619 „	46 „
XIII.	Koszta posiedzeń Rady Zaw.	131 „	98 „
XIV.	Zapomogi	171 „	11 „
XV.	Wydatki kancelaryjne	32 „	76 „
XVI.	Inwentarz	16 „	50 „
XVII	Portorya i stemple	44 „	61 „
XVIII.	Zaliczki	50 „	— „
XXV.	Kursa pożarnictwa	747 „	75 „
I.	Saldo na IV. kwartał	27 „	67 „
		2246 zł.	09 ct

Zamknięcie rachunkowe

za IV. kwartał 1896. (od $^1/_{10}$ 1896 — $^1/_1$ 1897)

Dochód:

I	Saldo z III. kwartału	27 zł.	67 ct
II.	Wkładki Członków Związku	229 „	70 „
III.	Przedpłata na „Przewodnik pożarniczy“	8 „	70 „
IV.	Odsetki od walorów i gotówki do $^{31}/_{12}$ 896.	191 „	— „
V.	Druki, broszury, podręczniki i t. d.	50 „	03 „
XI.	Inseraty	30 „	— „
XV.	Zwrot wydatków kancelaryjnych	2 „	24 „
XVIII.	Zwrot zaliczek na płace	30 „	— „
XIX	Wyjęto z ks. C. N. 90. B. Kr.	462 „	84 „
XXV.	Zwrot wydatków na kurs pożarnictwa	14 „	13 „
		1046 zł.	31 ct.

Rozchód:

V. Zbroszurowanie roczników 1896 — „Przewodnik pożarniczy“	4 zł. — ct.	
IX. Czynsz kancel. obsługa, światło, opał	117 „ 25 „	
X. Płace funkcyonaryuszy Związku	310 „ — „	
XI. Wydawnictwo „Przewodnika pożarniczego“	12 „ 50 „	
XII. Lustracye straży	214 „ 78 „	
XIV. Zapomogi strażom i nagrody konkursowe	90 „ 26 „	
XV. Wydatki kancelaryjne	55 „ 56 „	
XVII. Portorya i stemple	33 „ 65 „	
XIX. Ulok. w B. Kr. odsetki od walorów i gotówki	191 „ — „	
I. Saldo na rok 1897	17 „ 31 „	
	1046 zł. 31 ct.	

Stan majątku

z dniem 1. stycznia 1897.

I. Gotówka.		
1. W kasie obrotowej	17 zł. 31 ct.	
2. Na książ. Banku Kraj. Lit. C. N. 90.	348 „ 50 „	365 zł. 81 ct.
II. Walory w depozycie Banku Krajowego na książ. N. 331.		8810 zł. — ct.
III. Zaliczki zwrotne		
1. na płace	55 zł. — ct.	
2. do wyrachowania	15 „ — „	70 „ — „
IV. Zaległe wkładki członków Związku (patrz N. 1. „Przewodnika pożarniczego z 1897 r.)		492 zł 05 ct.
V. Zapas druków sprzedajnych, broszur i podręczników		1121 „ 81 „
VI. Wartość inwentarza kancelaryjnego		823 „ 58 „
VII. Kasa Zapomóg (patrz N. 1. „Przewodnika pożarniczego“ r. 1897.)		2718 „ 27 „
	Razem	14401 zł. 52 ct.

ad. IV.

Dr. Alfred Zgórski referuje sprawę organizacyi Kasy Zapomóg i uwiadamia Radę, że na podstawie uchwały Rady Zawiadowczej z dnia 22. sierpnia 1896. przedsięwziął Komitet wykonawczy następujące czynności, dążące do wprowadzenia tej Kasy w życie z dniem 1. stycznia 1897.:

1) Na zasadach w powyżej powołanej uchwale Rady zawartych ułożył i ogłosił Regulamin dla Kasy Zapomóg.

2) Wniósł podanie do Dyrekcyi Banku Krajowego o wypłacenie całego salda książeczki wkładowej N. 6.876. (dawniejszy fundusz pożyczkowy) i uzyskaną stąd gotówkę przeniósł do funduszu Kasy Zapomóg.

3) O uchwale Rady Zawiadowczej, którą postanowiono, aby Kasa Zapomóg dla Strażaków, unieszczęśliwionych w służbie strażackiej i dla wdów i sierót po nich, weszła w życie z dniem 1. stycznia 1897 uwiadomił Wnych Panów Dra Ludwika Cwiklicera i Stanisława Chłopickiego, którzy podczas Zjazdu strażackiego w roku 1895. ofiarowali na cele tej Kasy po 100 złr.

4) Wysłał do wszystkich związkowych straży pożarnych odezwy, zapraszające do podpisania deklaracyi przystąpienia do jej Kasy. Do odezw dołączone zostały regulaminy tej Kasy i potrzebne wzory.

5) Wniósł prośby do Magistratów w Zatorze, Lisku, Kętach, Gorlicach i Żurawnie o nadesłanie ofiarowanych wkładek rocznych na cele Kasy Zapomóg.

6) Wniósł prośbę do Rady gminnej w Dobromilu o wasygnowanie i przesłanie pierwszej raty deklarowanej kwoty 500 złr. po myśli §. 4 lit. g. regulaminu Kasy Zapomóg.

7) Wniósł prośbę do p. Marcelego Świechowskiego burmistrza w Radymnie, który przyrzekł Drowi A. Zgórskiemu, iż w dobrze dla miasta i tamtejszej ochotniczej straży pożarnej zrozumianym interesie uzyska uchwałę Rady gminnej w Radymnie, dotyczącą przyczynienia się do funduszu Kasy Zapomóg kwotą 500 złr. spłacalną w 5. rocznych ratach po 100 zł. z dopłatą procentów zwłoki, — o przyspieszenie załatwienia tej sprawy i nadesłanie pierwszej raty na rok 1897.

8) Wniósł podanie do Komendy ochotniczej straży pożarnej w Dobromilu o złożenie swego funduszu zaopatrzenia.

9) Wniósł prośby do Rady miasta Lwowa i Krakowa o uczynienie ofiary i złożenie stosownej kwoty na kapitał zakładowy Kasy Zapomóg.

10) Wniósł o to samo prośby do Dyrekcyi Towarzystwa Wzajemnych Ubezpieczeń w Krakowie i do 16 innych Towarzystw asekuracyjnych.

11) Założył główną księgę Kasy Zapomóg, w której zapisuje się straże pożarne, przystępujące do tej Kasy i zaprowadził osobny dla Kasy dział i registraturę.

Każda straż posiada w głównej księdze na 49 lat osobną paginę, a rubryki każdej paginy zostały tak praktycznie zestawione. że na pierwszy rzut oka powziąć można dokładny obraz ze stanu członków, uiszczonych wkładek i wypłat każdej straży, która do Kasy Zapomóg przystąpiła.

12. Celem przyspieszenia załatwienia odezwy względem przystąpienia do Kasy Zapomóg wysłał 519 upomnień do Komend ochotniczych straży pożarnych.

Wszelkie wydatki na druki, księgi i ekspedycyę pokrywał Komitet wykonawczy z ogólnych funduszów Związku z rubryki: „Wydatki kancelaryjne“ i Kasa Zapomóg nie miała z tego powodu żadnego wydatku.

Rezultat tych czynności ogłoszony został w N. 1 „Przewodnika pożarniczego“ z r. 1897.

Z darami pospieszyły już osoby prywatne, Rady gminne i Towarzystwa asekuracyjne. Wszystkim ofiarodawcom złożyliśmy pisemne podziękowania.

Niektóre straże pożarne chociaż do Kasy Zapomóg przystąpiły nie wypełniły wszystkich regulaminem Kasy objętych obowiązków. Wyszczególniamy je z tego powodu, że w razie wypadku u nich nie będą mogły liczyć na zapomogi. I tak:

a) straż pożarna w Krośnie nie przedłożyła wykazu czynnych członków;

b) straże pożarne w Koropcu, Stojanowie i Kossowie, nie nadesłały wkładek i wykazów czynnych członków;

c) straż pożarna w Radymnie posłała tylko połowę wkładki na rok 1897 a nie przedłożyła deklaracyi i wykazu czynnych członków.

Do straży tych wysłał Komitet wyk. upomnienia, lecz na przyszłość upomnień takich wysyłać nie będzie i każda straż musi się sama pilnować; czynność w kancelaryi i tak już przez zaprowadzenie Kasy Zapomóg bardzo się zwiększyła, widać to po dzienniku podawczym, który w roku 1897. wykazuje 3104 liczb.

Magistraty w Kętach, Gorlicach i Żurawnie nie nadesłały ofiarowanych rocznych wkładek.

Ochotnicze straże pożarne w Bóbrce, Borszczowie, Mikołajowie, Bursztynie i Skawinie, które oświadczyły, iż są gotowe płacić od 1. stycznia 1897 roczne wkładki do Kasy Zapomóg, ani deklaracyi ani też wkładek nie nadesłały.

Straż pożarna w Podhajcach przystąpi do Kasy Zapomóg z dniem 1. stycznia 1898., bo do tego czasu jest zabezpieczoną w Towarzystwie Przemysłowców w Wiedniu.

Straż w Ujściu solnem nie uzyskała jeszcze od gminy subwencyi i nie posiada funduszów na opłacanie wkładek. Z tego samego i innych powodów nie przystąpiło 46 straży pożarnych.

Istnieje jednakowoż 101 związkowych straży pożarnych, które pomimo tylu odezw i przypomnień ani poprzednio wysłanych kwestyonaryuszów nie wypełniły i teraz zgoła nic nie odpowiedziały.

Ze sprawozdania umieszczonego w N. 1. „Przewodnika pożarniczego“ z roku 1897. widać, że organizacya Kasy Zapomóg nadspodziewanie powiodła się, początek bardzo dobry i instytucya ta ma racyę bytu.

Po przeprowadzonej nad tem sprawozdaniem dyskusyi Rada Zawiadowcza dając wyraz swej wdzięczności dla Dr. Alfreda Zgórskiego, którego wyłączną zasługą jest ten znakomity rezultat, na wniosek Dra Ludwika Cwiklicera wyraziła mu przez powstanie swoje najserdeczniejsze podziękowanie.

W końcu uchwaliła Rada, aby na wydatki kancelaryjne z tytułu Kasy zapomóg nie tworzyć w tym dziale osobnej rubryki, lecz i nadal wydatki te pokrywać z ogólnych funduszów Związku.

ad V.

Dr. Ludwik Cwiklicer uwiadamia Radę że Komitet redakcyjny odbył posiedzenie i powziął uchwały, o których zatwierdzenie uprasza.

Rada uchwala:

1) ogłosić w jednym z następnych numerów „Przewodnika pożarniczego“ konkurs na rozprawkę, której temat podano do wiadomości Redakcyi;

2) nadesłaną rozprawkę na konkurs z dnia 1. grudnia 1896 wydrukować w „Przewodniku pożarniczym“, a ze względu, że ta rozprawka jest jednostronną i więcej rozprawek nie nadeszło, nagrody konkursowej nie przyznać;

3) nie dołączać do „Przewodnika pożarniczego“ niemieckiego dodatku z ogłoszeniem o sikawkach parowych p. Reginalda Czermaka;

4) wszelkie sprawozdania z czynności Komitetu wykonawczego, sprawozdania z lustracyi, czynności Komisyi, innych Komitetów i protokoły z posiedzeń Rady Zawiadowczej zamieszczać w „części urzędowej“ organu Związku; referaty zaś z posiedzeń w części drugiej pod napisem: „Z nauki o strażach i pożarnictwie“;

5) z drukującego się obecnie w „Przewodniku pożarniczym“ obrazka dramatycznego p. t. „Na strażnicy“ porządzić zeszyt 11. „Biblioteki strażackiej“;

6) na prośbę p. Wincentego Konopki w Łodzi zezwolić na przedruk fachowych artykułów „Przewodnika pożarniczego“ pod warunkiem, że Związek nie poniesie z tego tytułu żadnych wydatków, i że wydawca na przedrukach uwidoczni źródło, z którego przedruk jest uskuteczniony.

ad VI.

Komisya rekwizytowa pod przewodnictwem Dra Ludwika Cwiklicera przeprowadziła rewizyę cennika i przyborów, które gal. Towarzystwo Handlowe we Lwowie na składzie utrzymuje. O wyniku tej rewizyi zdaje sprawę Dr. Ludwik Cwiklicer i wnosi, aby Rada Zawiadowcza poleciła Komitetowi wykonawczemu odnieść się do Gal. akcyjnego Towarzystwa Handlowego z prośbą:

1) o zniżenie cen niektórych przyborów, zwłaszcza węży sikawkowych tłoczących,

2) o utrzymywanie na składzie tylko hełmów skórzanych, bo takie tylko pod względem zdrowotnym i bezpieczeństwa strażaka są zalecenia godne, gdyby zaś Towarzystwa strażackie wyraźnie żądały hełmów blaszanych, to grzebienie i daszki tych hełmów muszą być należycie nitowane; następnie, by Towarzystwo Handlowe utrzymywało na składzie rozpylacze uniwersalne i kauczukowe od Kernreuthera, tylko podwójnie węże parciane i węże gumowane,

gurty o pojedyńczym deseniu, lakier do hełmów, karabiny u pasów tylko stałe w dwóch gatunkach (niklowane i polerowane), gwoździe ratunkowe tylko niklowane, z przyrządów alarmowych: tuby preumatyczne od firmy Lieb w Biberach nad Elbą i trąbki sygnałowe tylko do stroju „As" i wreszcie o poddanie aparatu respiracyjnego, który Towarzystwo Handlowe z Ameryki na okaz zamówiło, próbie i osądowi Komisyi rekwizytowej;

Gdy na odbyte próby drabin mechanicznych nie zaprowadzono u nas jeszcze odnośnego certyfikatu, Komisya rekwizytowa wnosi, aby polecić sekretarzowi wypracowanie wzoru takiego certyfikatu i upoważnić go do odbywania prób i wydawania certyfikatów także na drabiny mechaniczne.

Na kontrolowanie innych firm, od których Towarzystwa strażackie nabywają przybory i przyrządy, Komisya rekwizytowa nie może wyszukać sposobu. Towarzystwa strażackie najlepiej uczynią, jeżeli nabywać będą przybory i przyrządy w gal. Towarzystwie Handlowem, które poddało się zupełnej kontroli Związku i jego zarządzenia wykonuje.

Celem wyjednania ulg, obniżenia ceny i dokładnego zbadania istoty rzeczy, powinny Komendy straży pożarnych donosić Związkowi o spostrzeżonych wadach i brakach w przyborach i przyrządach zakupionych tak u obcych firm jakoteż w gal. akcyjnem Towarzystwie handlowem.

Sprawozdanie Komisyi rekwizytowej i jej wnioski uchwalono.

ad VII.

Rezygnacyę Księcia Władysława Sapiehy z godności II. zastępcy Naczelnika przyjmuje Rada z żalem do wiadomości, a referaty dotyczące krajowego inspektoratu i opodatkowania towarzystw asekuracyjnych na rzecz straży pożarnych przydziela Drowi Ludwikowi Cwiklicerowi.

ad VIII.

Z drobnemi poprawkami Antoniego Bahra zatwierdziła Rada Zawiadowcza regulamin dla egzaminów na instruktorów straży pożarnych.

ad IX.

Rada uchwaliła, aby tegoroczny kurs nauki pożarnictwa odbył się we Lwowie, a do Komitetu, który zajmie się urządzeniem tego kursu zaprasza: Dra Alfreda Zgórskiego, Henryka Rewakowicza, Pawła Prauna, Dra Karola Kowalskiego, Roberta Kleina, Brunona Hryniewicza, Antoniego Szczerbowskiego i Witołda Baygera. Komitet ten stanowi zarazem Komisyę egzaminacyjną i do niego należy wyznaczenie terminu, tudzież ułożenie regulaminu kursu. Rada postanowiła dalej, aby na tegoroczny kurs nauki pożarnictwa przyjąć i kosztem Związku utrzymywać dwudziestu członków związkowych straży pożarnych.

ad X.

Antoni Bahr referuje obszernie umotywowany wniosek Janusza Górskiego, naczelnika ochotniczej straży pożarnej w Lisku, aby kary pieniężne za przekroczenia §§. 434 do 459. kodeksu karnego wpływały do funduszu utrzymania rekwizytów pożarnych w tej gminie, w której popełniono przekroczenie.

Rada Zawiadowcza uchwaliła odnieść się poprzednio w tej sprawie do Posła Hr. Pinińskiego z prośbą o wskazówki w jakiej formie sprawa ta ma być wniesioną, następnie wnieść petycyę wedle otrzymanych wskazówek, referatu, tudzież uwiadomić o tem wszystkie Związki strażackie w krajach Państwa Austryackiego.

ad XI.

Przeprowadzona nad sprawozdaniem z lustracyi straży pożarnych dyskusya nie nasunęła żadnych uwag i Rada Zawiadowcza uznała je za prawidłowe.

ad XII.

Rada Zaw. uchwaliła przepisy dotyczące honorowej odznaki za 20 i 25-letnią służbę strażacką i poleciła Komitetowi wykonawczemu, aby odznakę tę sporządził wedle wskazówek Dra Ludwika Cwiklicera.

ad XIII.

Okręgowy Związek strażacki w Kolbuszowej postawił następujące wnioski: 1) o ustanowienie stałych lustratorów w kraju, 2) o subwencyonowanie straży pożarnych; 3) o urządzanie kursów nauki dla sygnalistów; 4) o wysyłanie na kursa nauki tylko starszyzną korpusów. Wnioski te referuje Augustyn Locher i pierwszy z nich popiera, nad dalszymi zaś wnosi przejście do porządku dziennego.

Rada Zawiadowcza postanawia popierany przez referenta wniosek o utworzenie stałych lustratorów przydzielić do correferatu Drowi Ludwikowi Cwiklicerowi, nad innymi wnioskami zgodnie z wnioskiem referenta przechodzi do porządku dziennego.

ad XIV i XV.

Na wniosek Dra Ludwika Cwiklicera odłożono do następnego posiedzenia.

ad XVI.

Do nadzoru nad wydawnictwem dodatków do „Podręcznika dla ochotniczych straży pożarnych" wybrała Rada osobną Komisyę, w skład której wchodzą: Dr. Zygmunt Miczyński, Bruno Hryniewicz i Antoni Bahr.

ad XVII.

Rada Zawiadowcza postanowiła wstrzymać się z powtórnem przystąpieniem do austryackiego Wydziału strażackiego, o co przewodniczący tego Wydziału p. Reginald Czermak usilnie upraszał, aż do nadejścia odpowiedzi i poświadczenia, że czeski Związek „Ceská ustredni jednota mor. — slez. dobrovolnych sboru hacicskych" także do austryackiego Wydziału strażackiego napowrót przystąpił.

ad XVIII.

Celem załatwienia tego punktu porządku dziennego przewodniczący wzywa sekretarza Rady, aby opuścił salę obrad i w jego miejsce powołuje Witołda Baygera, poczem przedkłada prośbę sekretarza o stabilizacyę

zabezpieczenie egzystencyi na starość i na wypadek nieudolności do pracy.

Rada uchwala stabilizować sekretarza Antoniego Szczerbowskiego na zajmowanej przez niego od roku posadzie i opłacać za niego wkładkę od 15 (piętnastu) udziałów rocznie do Towarzystwa Oficyalistów prywatnych we Lwowie, tudzież na wniosek Brunona Hryniewicza zapłacić za niego przypadającą kwotę tytułem wpisowego do tego Towarzystwa.

ad XIX.

Rada uchwala udzielić ochotniczej straży pożarnej w Radymnie zapomogę w kwocie 25 zł. na budowę wspinalni.

ad XX.

Na wniosek Dr. Ludwika Cwiklicera uchwalono, aby tegoroczny Walny Zjazd strażacki odbył się w Dobromilu, a na wniosek Emanuela Sygiericza postanowiono, aby w „Przewodniku pożarniczym“ umieścić wspomnienie pośmiertne o ś. p. Księdzu Jakóbie Kerschce ze Stanisławowa, — który pierwszy złożył datek na Kasy Zapomóg z okazyi Zjazdu Strażackiego w Stanisławowie.

Na tem zakończono o godzinie 7.20 wieczorem.

D. j. w.

Przewodniczący:
Dr. Alfred Zgórski.

Spisujący protokół:
Antoni Szczerbowski
Witołd Bayger.

II. Z nauki o strażach i pożarnictwie.

Regulamin

dla egzaminów na instruktorów straży pożarnych.

(Uchwalony na posiedzeniu Rady zawiadowczej z dnia 9. stycznia 1897.)

§. 1. Kto chce pełnić służbę instruktora straży pożarnej po myśli §. 22. ustawy o policyi ogniowej z dnia 10. lutego 1891 D. u. kr. Nr. 18 winien postarać się o świadectwo uzdolnienia na instruktora i w tym celu złożyć egzamin przed komisyą do tego ustanowioną.

§. 2. Magistraty i Zwierzchności gminne, które po myśli §. 22 ustawy o policyi ogniowej obowiązane są postarać się dla ochotn. straży pożarnych, przyjmujących obowiązki straży pożarnych gminnych o instruktora, mogą mieć z ramienia Krajowego Związku Ochotn. Straży Pożar. poleconych tylko takich instruktorów, którzy dopełnili warunków § fem 1 objętych.

§. 3. Komisyę egzaminacyjną stanowią członkowie Komisyi każdoczesnego kursu nauki pożarnictwa. Egzamina kwalifikacyjne odbywać się będą raz na rok po skończonym kursie nauki pożarnictwa.

§. 4. O przypuszczenie do egzaminu kandydaci mają prosić Kraj. Związek Ochotn. Str. Pożarn., a przytem:

a) skreślić swój bieg życia;

b) udowodnić, że skończyli z dobrym postępem przynajmniej szkołę ludową;

c) przedłożyć świadectwo lekarskie na dowód, że są zdrowi i nie nawiedzeni kalectwem.

O przypuszczeniu do egzaminu rozstrzyga komisya egzaminacyjna Kraj. Związku Ochotn. Str. Poż., która również zawiadamia kandydatów o terminie egzaminów.

§. 5. Uczestnicy kursów nauki pożarnictwa nie potrzebują wnosić osobnych próśb o przypuszczenie do egzaminu, jednakowoż Komisya egzaminacyjna może wedle okoliczności nie przypuścić ich do egzaminu.

§. 6. Celem egzaminów jest przekonać się, czy kandydat posiada wymagane wykształcenie intellektualne, potrzebną wprawę w ćwiczeniach z przyrządami pożarnymi, i racyonalną metodę nauczania.

§. 7. Egzamin dzieli się na teoretyczny i praktyczny, pierwszy zaś jest pisemny i ustny.

Przy egzaminie teoretycznym kandydat ma udowodnić:

a) dokładną znajomość przyrządów pożarnych, o płynach gaszących i granatach ogniowych, wzorowego uzbrojenia strażackiego i umundurowania;

b) dokładną znajomość zasad organizacyi straży pożarnych, ustaw policyjno-ogniowych, ustawy o stowarzyszeniach, regulaminu ogniowego dla miast i miasteczek, wzorowych statutów i regulamioów straży pożarnycz, tudzież wszelkich z biegiem czasu wydanych rozporządzeń i ustaw policyi ogniowej i organizacyi straży pożarnych dotyczących;

c) dokładną znajomość nauki o sygnalizowaniu ognia, dostawy przyborów ratunkowych, wyruszaniu do pożaru, ratunku w czasie pożaru, o pożarach małych, domów piętrowych, o pożarach piwnicznych, składów z naftą i innymi palnymi materyałami, o ogniach kominowych, o pożarach ukrytych, wieżowych, lasowych, o ogniach wielkich, o służbie strażackiej podczas różnych nieszczęśliwych wypadków;

d) biegłość w rysowaniu planów sytuacyjnych, wyrabianiu zadań pożarniczych i prowadzeniu kancelaryi strażackiej (druki kancelaryjne przez Związek wydane);

e) znajomość sposobów odbywania prób wytrzymałości drabin, linewek, węży sikawkowych i fachowych prób sikawek przy użyciu manometra i wacuummetra;

f) znajomość nauki o zakładaniu opatrunków i udzielania pierwszej pomocy w nagłych wypadkach omdlenia, stłuczenia, skaleczenia, oparzenia i t. p. przed przybyciem lekarza.

§. 8. Egzamin pisemny stanowi zadanie, które kandydat winien wypracować pod dozorem osoby przeznaczonej przez Komisyę egzaminacyjną. Temat ma być wzięty z wiadomości przepisanych do egzaminu teoretycznego, a jego wybór pozostawia się Komisyi egzaminacyjnej.

§. 9. Egzamin praktyczny odbywa z kandydatem Komisya egzaminacyjna na wspinalni strażackiej i w strażnicy ogniowej. Na egzaminie takim kandydat ma okazać, że posiada racyonalną metodę nauczania, tudzież biegłość

w ćwiczeniach z przyrządami pożarnymi, w mustrze porządkowej i dokładną znajomość sygnałów strażackich.

§. 10. Po odbyciu wszystkich części egzaminu Komisya wydaje uchwały i w osobnym protokole orzeka, z jakim skutkiem kandydat złożył egzamin.

Jeżeli kandydat złoży egzamin, wystawione mu będzie przez Kraj. Związek Ochotn. Straży Poż. świadectwo, podpisane przez naczelnika Związku, przewodniczącego Komisyi egzaminacyjnej i egzaminatorów, w którem zapisać należy, czy okazał się „z u p e ł n i e“ lub „d o s t a t e c z n i e u z d o l n i o n y m“ na instruktora przy strażach pożarnych w miastach lub wiejskich.

§. 11. Przed przystąpieniem do egzaminu kandydat winien złożyć taksę w kwocie 10 koron na rzecz funduszu zaopatrzenia dla strażaków (Kasy Zapomóg). Od taksy uwolnieni są uczestnicy kursu nauki pożarnictwa.

P r z e p i s y

dotyczące honorowej odznaki za 20- i 25-letnią służbę strażacką.

(Uchwalone na posiedzeniu Rady zawiadowczej z dnia 9. stycznia 1897).

Rada Zawiadowcza Krajowego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych uchwałą z dnia 22. sierpnia 1896 postanowiła nadawać honorowe odznaki członkom straży pożarnych za 20- i 25-letnią służbę strażacką.

Przy nadawaniu tych odznak trzymać się będzie Rada Zawiadowcza następujących p r z e p i s ó w:

1. Honorową odznakę otrzymać mogą tylko te osoby, które przez przeciąg 20 lub 25 lat n i e p r z e r w a n i e, c z y n n i e, w i e r n i e i w a l n i e służyły przy tych Korpusach ochotniczych straży pożarnych, które należą do Krajowego Związku Ochotn. Straży Pożarnych.

Jako usprawiedliwioną przerwę w służbie uznawać się będzie:

a) pobyt w miejscowości, w której nie istnieje ochotnicza straż pożarna;
b) pobyt za granicą i
c) służba w wojsku.

W wypadkach pod *a)* i *b)* czas przerwy nie wlicza się do służby.

Czas służby w c. k. armii zostanie do służby strażackiej wliczony, jeżeli ubiegający się o honorową odznakę, zaraz, a najdalej w przeciągu 6 miesięcy po ukończonej służbie wojskowej wstąpi w szeregi strażackie.

2. Honorową odznakę stanowi srebrny naramiennik, noszony przez odznaczonego na lewem ramieniu.

3. Równocześnie z odznaką, otrzymuje odznaczony pismo Krajowego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych, służące odznaczonemu za legitymacyę.

4. Celem wręczenia odznaki i pisma wysyła Krajowy Związek swego delegata, który przewodniczy całej ceremonii odznaczenia.

5. Odznaczanie odbywać się będzie dwa razy w roku, a mianowicie:

a) w pierwszej połowie każdego roku tych strażaków, którzy w poprzednim roku ukończyli c a ł k o w i c i e 20- lub 25-letnią służbę;
b) w drugiej połowie każdego roku tych strażaków, którzy służbę tę w pierwszej połowie roku ukończyli.

6. Podania o odznaczenie strażaka wnosi dotyczący Wydział.

Każde podanie musi zawierać odpis dotyczącej uchwały Wydziału, tudzież

a) imię i nazwisko,
b) wiek,
c) stan,
d) miejsce zamieszkania,
e) dzień, miesiąc i rok przyjęcia do służby w korpusie,
f) uwagi, dotyczące przerwy w służbie i wszelkie okoliczności, któreby wątpliwem czyniły prawo do odznaki.

przedstawionego do odznaczenia

7. Posiadający 20-letnią odznakę honorową, może po upływie dalszych 5 lat służby strażackiej podać się o w y m i a n ę takowej na 25 letnią odznakę. Wymiana ta następuje pod tymi samymi warunkami, jak udzielenie pierwszej odznaki.

8. Pierwsze podania o honorowe odznaki wnosić należy najdalej do 1. marca 1897.

III. Ruch towarzystw strażackich.

Frysztak.

W dniu 8. grudnia 1896 odbyło się we Frysztaku Walne Zgromadzenie, na którem wybrano: Prezesem Towarzystwa pana Edwarda Stapfa c. k. pocztmistrza we Frysztaku, naczelnikiem korpusu pana Jana Krajewskiego, zastępcą naczelnika korpusu pana Jana Petkę, nadto do Wydziału panów: Dra Wiktora Nattera burmistrza, Juliana Romańskiego, Jana Dymnickiego.

Towarzystwo liczy z początkiem roku 1897. czternastu członków czynnych.

IV. Kronika pożarów.

Październik.

Dnia 1. w Z a b i ń c a c h pow. Husiatyn spłonął dach na 1 nieubezpieczonym domu, zaś w Z a m o ś c i u pow. Przemyślany 1 dom ubezp. w Tow. Krak. na 230 złr.

W M a ł e j pow. Ropczyce spalił się dom ze sklepikiem wiejskim, stodoła, stajnia, wszystko ubezpieczone w Tow. Krak.

Dnia 2. W N a s t a s o w i e pow. Tarnopol zniszczył pożar zupełnie 31 gospodarstw. Szkoda wynosi przeszło 17.000 złr.

W Gródku wznieciły dzieci pozostawione bez nadzoru pożar, który ogarnął stodołę ze zbożem i dach na domu mieszkalnym. Pożar zlokalizowały straże ochotnicza i miejska.

W Bołszowcach pow. Rohatyn spaliły się dwa domy nieubezpieczone. Tylko dzielnej miejscowej ochotniczej straży pożarnej zawdzięczać należy, że pożar ten groźniejszych nie przybrał rozmiarów.

Dnia 3. W Wyrkowie pow. Zaleszczyki, Nowostawcach pow. Buczacz, Meryszczowie pow. Przemyślany i w Peczeniżynie pow. Kołomyja spaliło się po jednym domu, z których ubezpieczony był tylko dom w Peczeniżynie w Tow. Krak.

W Podhajcach wybuchł pożar w sklepie wskutek eksplozyi zapałek. Pożar stłumiła straż ochotnicza w przeciągu 20 minut.

Dnia 4. W Petrance pow. Kałusz spaliły się 2 domy, stajnia i 3 brogi siana. Ubezpieczony był tylko jeden dom.

W Gumniskach pow. Ropczyce spalił się dom, stajnia i szopa. W płonącym domu ukryło się przestraszone 3 letnie dziewczę, — wyratował je Wojciech Kossowski z Gumnisk. Spalone budynki nie były ubezpieczone.

W Stojanowie pow. Kamionka Strum. spaliła się stodołą ubezp. w Tow. „Slavia“. Pożar zlokalizowała miejscowa straż ochotnicza.

W Dorze pow. Nadwórna spalił się dom z szopą ubezp. w Tow. „Dniestr“.

W Leżajsku pow. Łańcut spłonęło 1 gospodarstwo z zebranemi zapasami zboża i siana. Szkoda około 1.500 zł. ubezp. w Tow. Krak. Pożar zlokalizowała miejsc. straż ochot.

Dnia 5. W Starej ropie pow. Staremiasto spalił się jeden dom, w Rudenku ruskiem pow. Brody dom, stodoła i jeden budynek gminny, zaś w Warężu pow. Sokal stożek słomy. Nic nie ubezpieczone.

W Torczynowicach pow. Sambor spalił się dom i stajnia ubezp. w Tow. „Slavia“.

W Starym Żywcu pow. Żywiec wybuchł pożar w stodołach J. C. W. Arcyks. Karola Stefana. Spaliły się stodoły, dach na spichlerzu i cała krescencya. Szkoda około 18.000 zł. ubezpieczona w Tow. Riunione adriatice w Tryeście. Pożar zlokalizowała żywiecka straż ochotnicza przy pomocy 3 sikawek dworskich. Brak wody bardzo silnie dał się odczuwać.

W Brzączowicach pow. Myślenice spaliły się dom Nr. 111 i stodoła zupełnie, zaś dom Nr. 121 częściowo. Budynki należące do Nr. 111 ubezp. były w Tow. Krak.

W Warwaryńcach pow. Trembowla spaliły się nieubezpieczone 2 domy i 3 budynki gospodarcze. Na pomoc przybyła ochot. straż ze Strusowa.

W Chyrowie pow. Stare miasto spaliła się stodoła ze zbożem. Szkoda około 1000 zł. ubezpieczona tylko częściowo w Tow. Krak. Pożar zlokalizowała miejsc. straż ochotnicza przy dzielnej pomocy naczelnika stacyi kolejowej, który pośpieszył na ratunek z sikawką i 6 ludźmi.

W Karniowicach pow. Chrzanów spalił się 1 dom ubezpieczony w Tow. Krak. C. d. n.

V. Rozmaitości.

Ksiądz Infułat

JAKÓB KERSCHKA

Protonotaryusz Stolicy Apostolskiej, Szambelan domowy Jego Świętobliwości Papieża Leona XIII., Proboszcz rzym. kat. *zmarł w Stanisławowie w dniu 5 stycznia 1897 roku.*

Zmarły był wielkim przyjacielem ochotniczych straży pożarnych i wszędzie je popierał.

Ś. p. Ksiądz Infułat Jakób Kerschka na wiadomość, iż przy Krajowym Związku Ochotniczych Straży Pożarnych utworzoną zostanie Kasa Zapomóg dla strażaków, już na Zjeździe strażackim w Stanisławowie w roku 1895. pierwszy pospieszył z hojnym darem do funduszu tej Kasy i pierwszy szczęśliwą ręką, szczęśliwy tej Kasy zrobił początek.

Pogrzeb śp. Księdza Infułata Jakóba Kerschki odbył się w Stanisławowie dnia 8 stycznia 1897. przy ogromnym udziale publiczności, korpusów strażackich ze Stanisławowa, członków tow. gimn. „Sokół“, oddziału weteranów i licznych deputacyi z wieńcami.

Cześć Jego pamięci!

Ze statystyki pożarów miasta Lwowa za rok 1896. Miejska straż ogniowa była czynną przy gaszeniu 195 ogni a mianowicie:

16 dachowych, 25 pokojowych, 16 sufitowych, 5 piwnicznych, 123 kominowych i 10 eksplozyi.

Do powyższych ogni użyto zaprzęgów:

551 par koni, z tego 224 gminnych, a 227 tramwaju konnego.

Dalej asystowała straż ogniowa przy wypaleniu 1261 kominów, 11 razy przy spaleniu słomy po chorych na zakaźną chorobę w szpitalu powszechnym i wojskowym.

Bób w sikawce. Knihinin, wieś pod Stanisławowem, przypomniał się w sobotę dnia 16. stycznia wieczorem znowu pożarem i niedołęstwem tamtejszej straży ogniowej. Spłonął dom gospodarza knihińskiego, Piotra Kaliczuka. Sikawka gminy Knihinin, która przybyła na ratunek, nie mogła mimo wszelkich usiłowań wcale funkcyonować, albowiem jak się później pokazało, w sikawce i jej wężach był... bób. Dopiero miejski oddział straży ogniowej ze Stanisławowa objąwszy akcyę ratunkową, położył koniec pożarowi. („Kuryer Stan.“)

Żywcem spaleni. Z Marmarosz Sziget donoszą nam o strasznym wypadku. Oto komendant stacyonowanego tam 85. pułku urządził polowe legowisko dla żołnierzy. Buduje się je w ten sposób, że wykopuje głęboko dół okrągły, wyściela słomą, przykrywa dachem płóciennym i zaopatruje w piecyk żelazny, którego rurę wyprowadza się na dach. Owóż niewiadomo z jakiej przyczyny, czy to węgiel z pie-

cyka wypadł, czy winą była nieostrożność któregoś z żołnierzy, dość, że podczas noclegu zajęła się słoma. Żołnierze z płonącemi ubraniami i włosami na głowie wybiegali z palącego legowiska, kilku jednak, podobno aż siedmiu, spaliło się żywcem.

Petersburg 26. stycznia. W ulicy Apraksinowskiej w domu, zamieszkałym przez ubogą ludność, wybuchł tu wczoraj pożar. Ogień objął i rychło zniszczył schody. Dopiero zapomocą worów ratunkowych udało się wydobyć 12 osób, jednak sześciu mieszkańców tego domu żywcem się spaliło.

Kasa zapomóg. W styczniu przystąpiły do Kasy Zapomóg straże pożarne: ze Lwowa, Buska, Wiśniowczyka, Kańczugi, Kałusza, Kulikowa i Oświęcimia.

NA STRAŻNICY

Scena dramatyczna

napisał

Władysław Ordon.

(Ciąg dalszy.)

W jednej chwili uczułem, że Stwórca odmyka
Dla mnie dłoń przebaczenia i naraz poznałem
Boską moc i tajniki miłosierdzia skryte...
— Więc to nie ja tę miotłę ognistą rozwiałem!
— Nie ja puściłem na świat płomienie nie syte!
— Bóg mnie w zamachu zbrodni, zbawczym wstrzymał błędem!
Spojrzałem: pałac pański stał nienaruszony!...
O, wtedy prąd mnie oblał radości szalonej...
Niepowstrzymanym z miejsca ruszyłem się pędem
I w płomienie fabryki poniosłem mą rękę!...
Oto medal od miasta dostany w podziękę!...
Co mi medal!... Jam w ogniu tym winę mą kąpał,
Jam po grzbietach płomieni, jak po wężach stąpał,
Gniotąc je z nienawiścią świętą, walcząc wściekle,
Święcąc mój zwrot do nieba w tem czerwonem piekle!

(Szmer — potem cisza. Ogólne wzruszenie).

Odtąd wieczna nienawiść mnie i ogień dzieli,
Obaśmy sobie na śmierć bój wypowiedzieli!...
O, nie śmiejcie się, młodzi! Ogień jest wróg żywy,
Ogień ma ludzki rozum. Zapytajcie starców
A osobliwe o tem usłyszecie dziwy!
Płomień niby zapaśnik wychodzi do harców:
Kurczy się, czai, zmyka i powraca znowu
Wyskakuje znienacka, jako zbój z parowu,
Chowa się, aby nagle stem języków błysnąć,
Z dymu wyciąga ramię pragnące uścisnąć!...
Radosny, strzela hucznie, jak tryumfu działo,
Gniewny, syczy, jak gdyby sto żmij się zebrało!
Nieraz on mnie w pożercze porywał ramiona,
Wielekroć zwyciężony, ugięty jak sługa,
Aż wreszczie zwyciężyła jego moc szalona,
I te szczudła... Lecz o tem część powieści druga...

(powstając i opierając się o krzesło)

Więc zostałem strażakiem. Była to pokuta
I rozkosz mego życia. Nikt nigdy nie zgadnął,
Dlaczegom w najstraszliwszych hazardach nie bladnął,
Zkąd we mnie wśród płomieni ten spokój i buta.
Nazwano to odwagą... A była to skrucha
I miłość dla ludzkości — z samej głębi ducha! (po chwili)
W rok jakoś po tej nocy strasznego obłędu,
Na tej samej strażnicy alarm mnie zaskoczył.
W mgnieniu oka nasz oddział w miasto się potoczył...
Rwaliśmy naksztalt letniej błyskawicy pędu.
Każde dzwonu jęknięcie było nam ostrogą.
Wbijaną w serce samo!... Przed nami gwar gonił,
Ulice wrzały dzikim zamętem i trwogą.
W oknach domów witały nas okrzyki drżące...
Chwila!... i straszny widok oczom się odsłonił...
Szeroko się kłębiło morze ognia wrzące.
Od dołu buchał wulkan siarczanego blasku
Z niego tysiące słupów złocistych się darło,
Hucząc, jak stu olbrzymów przeraźliwe gardło,
Złączone w jednym śmierci i tryumfu wrzasku.
Po ścianach jak ognisty bluszcz płomyki biegły,
Wieszając się po gzymsach, ściskając kolumny,
Liżąc chciwym językiem pękające cegły,
Na wielkim stosie płonął pański pałac dumny!
Spojrzałem i poznałem... — wielkie sądy Boga!...
Dom mordercy mej matki... dom mojego wroga!...
Ratunek był zapóźny. W koło brzmiały jęki,
Lecz nad nie wszystkie głośniej wzbił się okrzyk dziki,
O! pamiętać go będę! Był to krzyk nad krzyki,
W którym wszystkie rozpaczy złączyły się męki!

(C. d. n.)

VI. Poczta Redakcyi.

Panu A. L. w Bochni. Początkowe litery wierszy w artykuliku p. t. „1897!“, umieszczonym w „Poczcie Redakcyi“ zeszłego numeru składają: „ Z POWINSZOWANIEM NOWEGO ROKU“. „Djablik drukarski“ sprawił nam to, że te początkowe litery nie są złożone odmiennym drukiem.

„Na strażnicy.“ Z przedruku obrazka dramatycznego, który pod tym tytułem umieszczamy w czasopiśmie, utworzony zostanie 11 zeszyt „Biblioteki strażackiej“. Straże pożarne, któreby życzyły sobie nabyć więcej egzemplarzy tego zeszytu, zechcą nam donieść przed 1. marca 1897. r. Jeden egzemplarz kosztuje 5 cnt.

Straż pożarna w Chrzanowie. Do Kasy Zapomóg przystąpić można każdej chwili. Przystępujący w ciągu roku uiszczają wkładkę za cały tenże rok.

Straży pożarnej w Kańczudze. Naczelnik straży i tegoż zastępca należą do czynnych członków. Wkładkę do Kasy Zapomóg trzeba i od nich zapłacić.

Redaktor odpowiedzialny: Szczerbowski Antoni. Nakładem „Związku ochotniczych straży pożarnych“.
Z drukarni Pillera i Spł. we Lwowie.